

Mit jelent számomra az Eucharisztia?

Az ember egész földi léte során válaszokat keres. Keresi, hogy honnan származik az élet, miért ér véget, és hogy ez a vég valóban mit is jelent. Tudni akarja, hogyan működik a természet, benne az emberi test, és a lélek rezdüléseire is próbál magyarázatokat találni. Ahogy idősebb lesz, sok mindent megtanul, felfog, elhisz abból, ami körülötte a világban történik. Igyekszik kialakítani a legjobb életet önmagának, és mindazoknak, akiket fontosnak tart.

Ahogy a jó életre törekszünk, egyre többet tudunk meg arról, hogyan tartsuk testünket egészségesen. Könyvek, televízióműsorok, internetes oldalak milliói szólnak arról, mit is kell tennünk, hogy a testünk fitt maradjon. Már óvodás gyermekeink is tudják, hogy a sok cukor, a dohányzás és számos más dolog betegg tehet minket. Tudják, hogy szükségünk van védőoltásokra, vitaminokra és gyógyszerekre is egészségünk megőrzéséhez.

Viszont a mai világban egyre kevesebb szó esik a lélek egészségéről. Vagy ha szó is esik, nem mindig a megfelelő formában. A napjaink rohanással telnek, amivel önmagunkat akarjuk utolérni, és közben nem vesszük észre, hogy már régen lehagytuk önmagunkat.

Mit jelent számomra az Eucharisztia? Azt, ami a testnek a védőoltás, a vitamin, a gyógyszer. Az Eucharisztia számomra találkozás az orvosommal, a pszichológusommal, a barátommal. Csak a Jézussal való kapcsolat ad erőt a mindennapokhoz, hogy ne rohanjak túl önmagamon és a szeretteimen.

Ha a téli időszakban nem fogyasztunk C-vitamint, könnyen megbetegedhetünk. Sokkal fogékonyabbak leszünk a betegségekre, az immunrendszerünk legyengül. Ha nem találkozunk rendszeresen Jézussal az Eucharishtiában, nem vesszük őt magunkhoz, úgy a lelki immunrendszerünk épül le szép fokozatosan. Ugyanúgy, mint a testünk-nél, a vitaminhiány nem rögtön mutat tüneteket. Még észre sem vettük, de már fáradtabbak vagyunk, már köhögünk, nem tudjuk megfelelően venni a mindennapok akadályait. Amikor a lelkünket hanyagoljuk el, azt sem vesszük mindig észre. Kicsit ingerlékenyebbek vagyunk, kicsit többször beszélünk csúnyán, kicsit kevésbé tudjuk mindazokat szeretni, akiket szeretnünk kellene. Aztán szépen lassan az igény is elvész bennünk, hogy a lelkünkkel törődjünk. Megromlanak az emberi kapcsolataink, és az egész életünk valahogy üres lesz.

A beteg testet meggyógyítani sokkal nagyobb kihívás, mint az egészséget megőrizni. Ez a lélek esetében is elmondható. Az Eucharisztia egy kimeríthetetlen erőforrás, hogy megőrizzük lelkünk egészségét, és felvértezzük az élet viharai ellen. Erőt ad haladni az úton, megtanít szelídek maradni, megmutatja, hogyan kell helyesen szeretni. Idővel választ ad minden kérdésünkre, és megnyugváshoz vezet minket.

*Mert „(...) nyugtalan a mi szívünk, amíg meg nem nyugszik Tebenned!”
(Szent Ágoston)*

A szerző állatorvos, négygyermekes édesanya

BABITS MIHÁLY

Karácsonyi ének

Mért fekszel jászolban, ég királya?
Visszasírsz az éhes barikára.
Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
mégis itt rídogalsz, állatok közt.

Bölcs bocik szájának langy fuvalma
jobb tán mint csillag-ür szele volna?
Jobb talán a puha széna-alom,
mint a magas égi birodalom?

Istálló párája, jobb az neked,
mint gazdag nárdusok és kenetek?
Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:
kezed csak bús anyád melléért nyult...

Becsesnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük, hogy „megszületett!”

Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyujts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törekeny játékunkat, a reményt.

SZENT
DIZIMÁSZ
A JOBB IRIÓK

nevelő intézet k... nusi ajtaja